

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

TAŞKAYA VE ERSOY / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru No. 72068/10)

KARAR

STRAZBURG

22 Ocak 2019

KESİNLEŞME TARİHİ

22 Nisan 2019

İşbu karar, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşmiştir. Bazı şekli düzeltmelere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2020. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

TAŞKAYA VE ERSOY / TÜRKİYE DAVASI

Başkan

Robert Spano,

Hâkimler

Paul Lemmens,

Işıl Karakaş,

Julia Laffranque,

Valeriu Griţco,

Stéphanie Mourou-Vikström,

Ivana Jelić, ve Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Hasan Bakırcı'nın katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ("İkinci Bölüm") 11 Aralık 2018 tarihinde, Daire olarak toplanarak, gerçekleştirilen müzakerelerin ardından, Söz konusu tarihte aşağıdaki kararı vermiştir.

USUL

1. Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan davanın temelinde, iki Türk vatandaşı olan K. T. ve T.E.E. 'nin ("başvuranlar") 8 Kasım 2010 tarihinde İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları başvuru (No. 72068/10) bulunmaktadır.

2. Başvuranlar, İstanbul Barosuna bağlı Avukat S. Gönenç Okcan tarafından temsil edilmişlerdir. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

3. Özellikle, başvuranlar, bir gazetede yayımlanan bir makale nedeniyle, özel hayatına saygı haklarının ihlal edildiğini iddia etmişler ve bu bağlamda yerel mahkemeler önünde başlattıkları yargılamanın hakkaniyetten yoksun olmasından şikâyet etmişlerdir.

4. Başvuranın ifade özgürlüğünün ihlal edildiği iddiası ile ilgili şikâyeti 8 Eylül 2016 tarihinde Hükümete bildirilmiş ve başvurunun kalan kısmının, Mahkeme İçtüzüğü'nün 54. maddesinin 3. fıkrası uyarınca kabul edilemez olduğuna karar verilmiştir.

OLAY

I. DAVANIN KOŞULLARI

5. Başvuranlar, sırasıyla 1964 ve 1996 doğumludurlar ve İstanbul'da ikâmet etmektedirler. Başvuran, T.E.E., K.T.'nin oğludur. Başvuran K. T., olay tarihinde, avukatlık mesleğini icra etmiştir.

Davanın Oluşumu

1. İ.N.Y. Hakkında Başvuran K. T. Tarafından Yapılan Cezai Şikâyet ve Buna Bağlı Olarak Basın Makaleleri

6. Başvuran K. T., 5 Haziran 2006 tarihinde, Azerbaycan Başkonsolosu İ.N.Y. hakkında Şişli Cumhuriyet savcısı önünde cezai bir şikâyette bulunmuştur. Başvuran K. T., ilgilinin kendisini tehdit, hakaret ettiğini ve zinet eşyalarını aldığını iddia etmiştir.

7. , 5, 6 ve 9 Temmuz 2006 tarihlerinde, Hürriyet gazetesinde İ.N.Y. ve kendisiyle kurduğu ilişki hakkında başvuran K. T. tarafından yapılan şikâyete ilişkin üç makale yayımlanmıştır. Bu makalelerde, bu ilişki ve ilgili arasında meydana gelen tartışmalar ayrıntıyla belirtilmiş ve davanın iki failinin açıklamaları bulunmuştur. Özellikle, ilk makalede, İ.N.Y.'nin başvuran K. T. hakkında şiddete başvurduğu, çok kısa olduğu gerekçesiyle, ilgilinin eteğini yırttığı ve ardından yüzünü çizdiği iddia edilmiştir. İkinci makalede, İ.N.Y. kendisini hedef alan iddiaların, bir avukat ile işbirliği

yaparak başvuran K. T. tarafından organize edilmiş bir komplodan kaynaklandığını, ilgiliyi tanıdığını ancak ilgiliyle gönül ilişkisi olmadığını ve şiddet iddialarının dayanaktan yoksun olduğunu iddia etmiştir. Üçüncü maddede, başvurana göre ilgililerin arasında gönül ilişkisinin bulunduğunu gösteren ve İ.N.Y. tarafından başvurana gönderilen mesajlar ve birlikte görüldükleri fotoğraflar eşliğinde ikinci maddede bağlantılı olarak, başvuran K. T. 'nın İ.N.Y.'ye verdiği cevaplar bulunmaktadır.

8. Cumhuriyet savcısı, 4 Ağustos 2006 tarihinde, sanığın atılı suçları işlediğini gösteren yeterince delil bulunmadığını değerlendirerek, başvuran K. T. 'nın şikâyeti hakkında kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar vermiştir.

9. Başvuran, 25 Eylül 2006 tarihinde, Cumhuriyet savcısının kararı hakkında yaptığı itirazı geri almıştır.

10. İ.N.Y., 5 Eylül 2006 tarihinde, Azerbaycan Başkonsolosluğu görevinden alınmıştır. Olay tarihinde yayımlanan birçok basın makalelerinde, ilgilinin görevinden alınmasının, başvuran K. T. ile yaşadığı ilişki hakkında yayımlanan makaleler ve fotoğraflardan kaynaklandığı iddia edilmiştir.

2. Başvuran K. T. ve E.E. Hakkında H.D. Tarafından Yapılan Şikâyetler

11. H.D., 25 Kasım 2005 tarihinde, İstanbul Barosu nezdinde, başvuran K. T. hakkında suç duyurusunda bulunmuştur. H.D., ilgilinin çekleri yasa dışı olarak kendisinden zorla alarak nakde çevirmeye çalıştığını iddia etmiştir. Başvuran K. T., bu suç duyurusunun kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar ile sonuçlandığını belirtmektedir.

12. Ayrıca H.D., 17 Aralık 2005 tarihinde, başvuran K. T.'nin eski eşi E.E. hakkında cezai şikâyette bulunmuştur. H.D., ilgiliyi aşağıdaki suçları işlemekle suçlamıştır: bir suç örgütünün kurulması, gayrimenkullerin, para ve senetlerin zorla alınması ve tehdit, darp ve yaralama. Bu şikâyet ile

başlatılan ceza yargılaması sonucunda, ilgili hakkındaki suçlamalardan beraatına karar verilmiştir.

3. H.D. Hakkında Yürütülen Ceza Yargılaması

13. Başvuran K. T., 26 Ekim 2005 tarihinde, H.D. hakkında şikâyetle bulunmuştur. Başvuran K. T., ilgilinin kendisine karşılıksız sahte çekler verdiğini iddia etmiştir. Bu şikâyetin ardından bir ceza soruşturması başlatılmıştır.

14. Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Laboratuvarı tarafından 31 Ekim 2005 ve 25 Nisan 2006 tarihlerinde düzenlenen bilirkişi raporlarına göre, söz konusu çeklerden birinin sahte olduğu ve bu çekin üzerindeki onay imzasının H.D.'ye ait olabileceği tespit edilmiştir.

15. Şişli Cumhuriyet savcısı, 8 Eylül 2008 tarihli bir iddianameyle, H.D.'yi dolandırıcılık ve resmi belgede sahtecilik suçlarından suçlamıştır.

16. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi, 7 Mart 2017 tarihinde, H.D. tarafından düzenlenen sahte çeklerin söz konusu olduğunu değerlendirerek, ilgiliyi resmi evrakta sahtecilik nedeniyle mahkûm etmiş ve bu on ay ve on beş gün hapis cezasına mahkûm edilmesine ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar vermiştir.

Sabah Gazetesinde Yayımlanan Makale

17. “Sadece konsolosu yakmamış” başlıklı başvuran K. T. hakkındaki bir makale, 12 Eylül 2006 tarihinde, *Sabah* gazetesinin 5. sayfasında yer almıştır. Bu makale şu şekilde alt yazılıydı: ,“*Azerbaycan Konsolosunun görevinden alınmasına neden olan Avukat K. T., dolandırıcılık ve sahte çekleri keşide etme ve tahsil etme suçundan bir soruşturma çerçevesinde suçlanmıştır.* Bu makaleye, İstanbul Barosunun internet sitesinden alınan başvuran K. T.’nin profil resmi ile daha önce *Hürriyet* gazetesinde 9

Temmuz 2006 tarihinde yayımlanan ve başvurunu İ.N.Y' nin kollarında gösteren bir resmi eklenmiştir.. Makale metni şu şekildedir:

“Avukat K. T.’nin adı, ilişkisi olduğu Azerbaycan Konsolosu İ.N.Y. tarafından darp edildiği iddiası nedeniyle, Bakü-Ceyhan boru hattının açılmasından bir hafta önce gazetelerin ilk sayfalarında yer almıştır. K. T., Konsolosu, giydiği eteğini çok kısa bulması nedeniyle, yırtmak ve kendisine tokat atmakla suçlamıştır. İ.N.Y., olaydan sonra gazetelere bir komplonun söz konusu olduğunu, K. T. ile ilişkisinin olduğunu ancak kendisini darp etmediğini belirtmiştir. Savcı önünde yapılan suç duyurusu, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar ile sonuçlanmıştır ama Konsolosun görevden alınmasına engel olunmamıştır.

İ.N.Y, bir komplo yapılması nedeniyle, K. T.’yı komplo kurmakla suçlayan tek kişi değildir. Ayrıca, İş kadını (...) H.D., İstanbul Barosu nezdinde K. T. hakkında suç duyurusunda bulunmuştur. H.D., K. T.’nin eski eşi E.E. ve adamlarının, çocuğunu rehin alarak, gayrimenkul, çek, kupon ve 10.000.000 Türk Lirası tutarında nakit parası gasp ettiklerini iddia ederek, Cumhuriyet savcısına başvurmuştur. H.D., K. T. ’nin yasa dışı kendisinden gasp edilen çekleri tahsil etmeye çalıştığını ve doğru olmayan iddialarda bulunduğunu iddia etmiştir. “

18. “Çeklerdeki imzaların sahte oldukları ortaya çıktı” alt başlıklı makalenin devamı şu şekildedir:

“Hakikaten, [söz konusu] üç çek K. T. adına düzenlenmiştir. Ayrıca, K. T. Cumhuriyet savcısına başvurarak karşı bir saldırıda bulunmuş ve “söz konusu çeklerin kendisinin yanında H.D. tarafından imzalandığını ve kendisine verildiğini” belirtmiştir. Bununla birlikte, emniyet kriminal laboratuvarında yapılan bir inceleme sırasında, çeklerdeki imzaların H.D.’ye ait olmadığı kesin olarak tespit edilmiştir.”

C. Başvuranın Düzeltici Cevabı (tekzip metni)

19. Başvuran, 28 Eylül 2006 tarihinde, başvuran K. T. Şişli Sulh Ceza Hâkiminden yukarıda belirtilen makale hakkında, *Sabah* gazetesinde düzeltici cevabının (tekzip metni) yayımlanmasını talep etmiştir.

20. Sulh Ceza Hâkimi, 29 Eylül 2006 tarihinde, bu talebi kabul etmiş ve başvuran K. T. ’nin tekzip metninin yayımlanmasına karar vermiştir.

21. Bu karar hakkında gazete tarafından yapılan itiraz, 17 Ekim 2006 tarihinde reddedilmiştir.

22. Başvuran K. T. tarafından düzenlenen tekzip metni, 1 Kasım 2006 tarihinde söz konusu gazetede yayımlanmıştır. Bu metinde, başvuran 12 Eylül 2006 tarihli makalede hakkındaki iddialara itiraz etmiş ve olaylara ilişkin kendi anlatımını sunmuştur.

D. Başvuran K. T. Hakkında Yürütülen Ceza Yargılaması

23. Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü, belirtilmeyen bir tarihte, Şişli Cumhuriyet savcısından 12 Eylül 2006 tarihli makalede bulunan iddialara ilişkin başvuran K. T. hakkında ceza soruşturmasının açılmasını istemiştir.

24. Şişli Cumhuriyet savcısı, 31 Ağustos 2007 tarihinde, başvuran K. T. 'nin bir suçu işlediğini düşündürecek nitelikte hiçbir bir unsur bulunmadığı gerekçesiyle, kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermiştir. Özellikle, Şişli Cumhuriyet savcısı, 25 Haziran 2007 tarihli bilirkişi raporuna göre, H.D.'nin çekleri zorla imzaladığına ilişkin hiçbir delilin bulunmadığını belirtmiştir.

E. Sabah Gazetesindeki Makale Hakkında Başvuran K. T. Tarafından Başlatılan Hukuk Yargılaması

25. Başvuran K. T. , 10 Ağustos 2007 tarihinde, kendisi ve ikinci başvuran adına, 12 Eylül 2006 tarihli makalenin yazarı ve bu makaleyi yayımlayan gazetenin editörü hakkında İstanbul Asliye Hukuk Mahkemesi önünde tazminat davası açmıştır. Başvuran K. T. , ihtilaf konusu makalede ağır, dayanaktan yoksun, hakarete varan iddiaların bulunduğunu ve bu iddiaların hiçbir şekilde gerçeği yansıtmadığını iddia etmiştir. Başvuran K. T. , resminin ve adının yayımlanması ve bu makalede çekleri gasp eden bir suç örgütünün üyesi olarak gösterilmesi nedeniyle, çok ciddi manevi zarara

maruz kaldığını iddia etmiştir. Başvuran K. T. , bu makale nedeniyle arkadaşları tarafından oğluyla dalga geçildiğini ve ihtilaf konusu makale yüzünden itibarının zedelenmesi sebebiyle müvekkillerinin dosyasından vazgeçmek durumunda kaldığını savunmuştur.

26. Davalı taraf, savunma dilekçesinde ihtilaf konusu makalenin gerçeği yansıttığını iddia etmiştir. Sahte çeklere ilişkin iddia ile ilgili olarak, iki çek hususunda -ki bu çekler H.D. hakkında ceza yargılamasına konu olan çekler değildir- Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Laboratuvarı tarafından 17 Aralık 2005 tarihinde düzenlenen bilirkişi raporuna atıfta bulunmuştur. (yukarıda 13-16 paragraflar). Davalıya göre, bu bilirkişi raporunda bu iki çekin arkasındaki imzaların H.D.'ye ait olmadığı sonucuna varılmıştır.

27. Asliye hukuk Mahkemesi, 17 Temmuz 2008 tarihinde, esas hakkında kararını vermiştir. Asliye Hukuk Mahkemesi, bu makalede anlatılan olayların, başvuran K. T. 'nın Azerbaycan Konsolosu İ.N.Y. hakkındaki şikâyetine ilişkin soruşturma, başvuran K. T. hakkında H.D.'nin şikâyetine ilişkin İstanbul Barosunun soruşturma dosyası ve başvuranın eski eşi E.E. hakkındaki ceza soruşturması dosyası dikkate alınarak, gerçeğe uygun görüldüğünü değerlendirmiştir. Asliye Hukuk Mahkemesi, başvuran K. T. 'nin cezai şikâyetinden vazgeçtiğini, diğer şikâyetler sonucunda verilen kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararların ihtilaf konusu makalenin uygunluğunu ortadan kaldırmadığını-ki bu makale gerçeği yansıtıyor gibi görünmekte-eklemiştir. Dolayısıyla, Asliye Hukuk Mahkemesi, söz konusu makalede kamu menfaatinin bulunduğu, makalenin içeriği ve şekli arasında bir denge kurulduğu, kamuoyunun dikkatini çekecek nitelikte ifadeler kullanılsa dahi, başvuranların kişilik haklarının ihlal edilmediği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla, ifade özgürlüğüne atıfta bulunarak, Asliye ilgililerin talebini reddetmiştir.

28. Yargıtay, 8 Ekim 2009 tarihinde, başvuranlar tarafından yapılan temyizi reddetmiş ve delillerin değerlendirilmesi çerçevesinde, eksiklik bulunmadığı gerekçesiyle, Asliye Hukuk Mahkemesinin kararını onamıştır.

29. Ayrıca Yargıtay, 17 Mart 2010 tarihinde, başvurular tarafından yapılan karar düzeltme talebini, kanunda sırayla belirtilen karar düzeltme gerekçesine uygun olmadığı gerekçesiyle, reddetmiştir. Bu karar, 14 Mayıs 2010 tarihinde, başvurulara tebliğ edilmiştir.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK

30. Somut olayda, tekzip hakkına ilişkin işlem hakkında iç hukukun ilgili hükümleri *Eker /Türkiye* (No. 24016/05, §§ 14 ve 15, 24 Ekim 2017) kararında belirtilmektedir.

HUKUKÎ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME’NİN 8. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

31. Başvurular, Sözleşme’nin 8. maddesini ileri sürerek, ihtilaf konusu makalenin itibarlarının korunması haklarını ihlal ettiğini iddia etmektedirler.

32. Ayrıca başvurular, Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrası açısından, yerel mahkemeler önünde başlatılan yargılamanın, hakkaniyete uygun olmadığından şikâyet etmektedirler. Bu bağlamda, başvurular Asliye Hukuk Mahkemesinin bütün delil unsurlarını toplamadığını ve özellikle H.D. hakkında dolandırıcılık suçundan ceza soruşturmasının durumuna ilişkin olarak yöneltilen soruya Cumhuriyet savcısının cevabını beklemediğinden şikâyet etmektedir.

33. Mahkeme, başvuruların özellikle ulusal makamlar tarafından üçüncü şahısların müdahalelerine karşı özel hayatlarının korunmadığından yakındıklarını not etmektedir. Dolayısıyla, Mahkeme başvuruların şikâyetlerinin yalnızca Sözleşme’nin 8. maddesi açısından incelenmesi

gerektiği kanaatine varmaktadır. Somut olayda, söz konusu maddenin ilgili kısımları şu şekildedir:

1. Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir. “

A. Kabul Edilebilirlik Hakkında

34. Hükümet, biri başvuran T.E.E. hakkındaki şikâyetin dayanaktan yoksun olduğuna diğeri ise K.T. hakkında *ratione personae* (kişi bakımından) bağdaşmadığına ilişkin iki kabul edilemezlik itirazını ileri sürmektedir.

1. İkinci Başvuranın Mağdur Sıfatının Bulunmadığına İlişkin İtiraz

35. Hükümet, ihtilaf konusu makalenin ikinci başvuran hakkında hiçbir bilgi içermediğini belirterek, ilgilinin bu makalenin yayımlanması nedeniyle, bir zarara maruz kalmadığını değerlendirmektedir. Dolayısıyla, Hükümet ilgilinin mağdur sıfatının bulunmadığı kanaatine varmıştır.

36. Başvuran T.E.E., ihtilaf konusu makaleden son derece etkilendiğini, okul arkadaşlarıyla ilişkisinin kötüye gittiğini ve psikolojik olarak zarar gördüğünü iddia etmektedir.

37. Mahkeme, Sözleşme ile güvence altına alınan bir hakkın ihlal edildiği iddiasıyla kişisel olarak zarar gören bir mağdurun varlığının, bu kriter katı ve sert bir şekilde uygulanması gerekmesi bile, Sözleşme'nin koruma mekanizmasının faaliyete geçmesi için olmazsa olmaz bir koşul olduğunu hatırlatmaktadır (*Biten/Slovenya* (kk.), No. 32963/02, 18 Mart 2008). Ardından, Mahkeme, başvuran T.E.E. 'un yerel yargılamaya taraf olduğu gerçeğini dikkate alması gerekse bile, hareket etmek için menfaat veya sıfat kavramları gibi (*Sanles Sanles/İspanya* (kk.), No. 48335/99, AİHM 2000-XI), yerel kavramlardan bağımsız olarak mağdur kavramını otonom bir şekilde yorumladığını hatırlatmaktadır (*Micallef/Malta* [BD],

No.17056/06, § 48, AİHM 2009 ve *Aksu /Türkiye* [BD], No. 4149/04 ve 41029/04, § 52, AİHM 2012).

38. Ayrıca, Mahkeme, Sözleşme'nin 8. maddesinin uygulanması için, itibarın zedelenmesinin, belirli bir önem eşiğine ulaşması ve özel hayata saygı hakkında kişisel olarak yararlanılmasına engel olacak şekilde ihlal edilmesi gerektiğini hatırlatmaktadır (*Axel Springer AG /Almanya* [BD], No. 39954/08, § 83, 7 Şubat 2012, *Delfi AS /Estonya* [BD], No. 64569/09, § 137, AİHM 2015, *Bédat /İsviçre* [BD], No. 56925/08, § 72, AİHM 2016 ve *Medžlis Islamske Zajednice Brčko ve diğerleri/Bosna Hersek* [BD], No. 17224/11, § 76, AİHM 2017).

39. Somut olayda, Mahkeme ihtilaf konusu makalenin, yalnızca başvuran K.T. 'yı hedef alan iddialar içerdiğini, başvuran T.E.E hakkında hiçbir bilginin bulunmadığını ve ilginin isminin dahi geçmediğini kaydetmektedir. Dolayısıyla, Mahkeme, başvuran T.E.E 'un itibarının ihtilaf konusu makaleden etkilendiğini değerlendiremeyeceği kanaatine varmaktadır. Ayrıca, Mahkeme, ilginin bu makaleye ilişkin olarak başvuran K.T. tarafından başlatılan yerel yargılamaya taraf olmasının hiçbir şeyi değiştirmediğini zira başvuranın yerel mahkemeler önünde ihtilaf konusu makaleden arkadaşlarının dalga geçmesi nedeniyle, etkilendiğini iddia ettiğini ancak itibarının zedelendiğini iddia etmediğini kaydetmektedir (yukarıda 25. paragraf). Ayrıca, Mahkeme başvuran T.E.E. 'un ihtilaf konusu makalede annesi hakkındaki yorumlar nedeniyle hissedebileceği üzüntünün ötesinde bu makalenin yayımlanması sebebiyle özel hayatında maruz kaldığı olumsuz sonuçlara ilişkin iddiasını destekleyen hiçbir unsur sunmadığını tespit etmektedir.

40. Yukarıda belirtilenler ışığında, Mahkeme, somut olayda başvuran T.E.E. 'nin belirli bir önem eşiğine ulaşan itibarının zedelenmesi ve Sözleşme'nin 8. maddesinin uygulanması için özel hayatına saygı hakkında kişisel olarak yararlanmasını engelleyecek şekilde bu hakkın ihlal edilmemesi nedeniyle mağdur olarak değerlendirilemeyeceği kanaatine

varmaktadır. Sonuç olarak, bu şikâyet, ikinci başvuranın mağdur sıfatının bulunmaması nedeniyle, kabul edilemez bulunmalıdır.

2. *Kişi Bakımından (ratione personae) Bağdaşmadığına İlişkin İtiraz*

41. Hükümet, başvuran K. T. 'nin tekzip hakkını kullandığı gerekçesiyle, şikâyetinin telafi edildiğini iddia etmekte ve bundan sonra mağdur sıfatının bulunmadığını değerlendirmektedir.

42. Başvuran K. T. , bu itiraz hakkında bir açıklamada bulunmamıştır.

43. Mahkeme, bir başvuranın etkin ve yeterli yerel başvuru yollarını olağan bir şekilde kullanması gerektiğini ve bu başvuru yollarının kullanılmış olması halinde, amacı tamamen aynı olan diğer bir yolun kullanılmasının gerekli olmadığını hatırlatmaktadır (*Kozacıoğlu/Türkiye* [BD], No. 2334/03, § 40, 19 Şubat 2009). Ayrıca, Mahkeme, Anayasa Mahkemesi tarafından yorumlanan ve uygulanan iç hukuka göre, itibarın korunması hakkına yapılan ihlallere ilişkin şikâyetler hakkında Türk hukukunda etkin ve uygun başvuru yolunun, hukuk mahkemeleri önünde tazminat için hukuk davası olduğunu hatırlatmaktadır (*Yakup Saygılı/Türkiye* (kk.), No. 42914/16, § 39, 11 Temmuz 2017). Öte yandan Mahkeme, gerçeğe aykırı bir makalenin yayımlanması veya kişilerin onur ve haysiyetine zarar gelmesi durumunda, iç hukukta öngörüldüğü şekliyle, tekzip hakkı işleminin özel bir acil usûl çerçevesinde kaydedildiğini gözlemlemektedir (*Eker /Türkiye*, No. 24016/05, §§ 15 ve 29, 24 Ekim 2017).

44. Somut olayda, Mahkeme başvuran K. T. 'nin ihtilaf konusu makale nedeniyle, itibarının zedelenmesinden şikâyet ederek, hukuk mahkemeleri önünde tazminat davası açtığını kaydetmektedir. Ayrıca, Mahkeme yerel mahkemeler önünde yöneltilen soruların ihtilaf konusu makalede bulunan bariz olgusal hataların hızlıca düzeltilmesinin olmadığını ancak bu makalenin yayımlanmasının basın özgürlüğünün sınırlarını aşmış ve aşmadığı ve başvuran K. T. 'nin itibarının zedelenip zedelenmediği konusu olduğunu

gözlemlemektedir. Sonuç olarak, Mahkeme somut olayda başvuran tarafından açılan tazminat davasının, ilgiliye yukarıda belirtilen makale nedeniyle, itibarının zedelendiğinin tespit edilmesine imkân ve gerektiği takdirde telafi sağladığını kaydetmektedir.

45. Dolayısıyla, Mahkeme, mevcut davanın koşullarında, başvuran K. T. tarafından aranan telafi imkânı sağlayan başvuru yolunun tazminat için hukuk davası olduğunu ve tekzip hakkının kullanılmasının, başvuran K. T. 'nın mağdur sıfatını ortadan kaldırmadığını değerlendirmektedir. Sonuç olarak, Hükümetin itirazı reddedilmelidir.

46. Öte yandan, Mahkeme bu şikâyetin başvuran hakkında Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi anlamında, açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve herhangi bir kabul edilemezlik gerekçesiyle örtüşmediğini tespit ederek, kabul edilebilir olduğuna karar vermiştir.

B. Esas Hakkında

1. Tarafların Argümanları

47. Başvuran K. T. , kamuoyu tarafından bilinen bir kişi olmadığını ve İ.N.Y. ile ilişkisinin ayrıntılarının yayımlanması için kamu menfaatinin bulunmadığını iddia etmektedir. Başvuran, K. T. , ihtilaf konusu makalede olgusal birçok hata bulunduğunu iddia etmekte ve ardından olayların kendi anlatımını şu şekilde sunmaktadır: Başvuran K. T. , hakkında hiçbir cezai bir şikâyetin sunulmadığını ancak aksine kendisinin İ.N.Y. ve H.D. hakkında şikâyette bulunduğunu; Alacağını tahsil etmek için H.D. hakkında yasa dışı yöntemler yerine yasal bir işlemde bulunduğunu; dolandırıcılık suçundan H.D. hakkında ilk şikâyeti kendisinin yaptığını ve ilgilinin ardından kendisinin şikâyetine devam etmesinden caydırmak amacıyla baro nezdinde şikâyette bulunduğunu; baronun H.D. hakkında kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdiğini; Bilirkişi raporunda H.D.'nin sahte bir çek düzenlediği sonucuna varıldığını ve resmi belgede sahtecilik suçundan

hakkında yürütülen yargılama sonucunda mahkûm edildiği sonucuna varıldığını belirtmektedir. Dolayısıyla başvuran K. T. , ihtilaf konusu makalede İ.N.Y ile gönül ilişkisi ve H.D. ile mesleki ilişkisiyle ilgili olarak, dayanaktan yoksun olan iddiaların meydana gelmiş olaylar olarak gösterildiğini iddia etmektedir.

48. Öncelikle, Hükümet başvuran K. T. 'nın daha önce basındaki yayınlarda özellikle kendi açıklamalarıyla konu olması nedeniyle, ilgilinin sıradan bir kişi yerine kamuoyu tarafından bilinen bir kişi olarak değerlendirilmesi gerektiğini iddia etmektedir. Ardından, Hükümet ihtilaf konusu makalede, İ.N.Y. ve H.D.'ye ilişkin iddialar hakkında adli makamlar önüne sunulan belgelerden yola çıkarak, gerçeğin yansıtıldığı gibi görüldüğünü ve bu makalenin genel menfaat için bir tartışmaya neden olduğunu değerlendirerek, yerel mahkemelerin başvuran K. T. 'nın özel hayatına saygı hakkı ile basın özgürlüğü hakkı arasında adil bir denge kurduğunu değerlendirmektedir. Dolayısıyla, Hükümet, somut olayda Sözleşme'nin 8. maddesinin ihlal edilmediğini değerlendirmektedir.

2. B. Mahkemenin Değerlendirmesi

a) Genel ilkeler

49. Mahkeme, ifade özgürlüğü ve özel hayatın korunması konusunda Yerleşik İçtihadı'ndan doğan ve özellikle *Couderc ve Hachette Filipacchi Derneği /Fransa* ([BD], No. 40454/07, §§ 83-93, AİHM 2015 (özetler)) kararında özetlenen ilkeleri hatırlatmaktadır.

50. Mahkeme, ayrıca özel hayat kavramının, bir kişinin ismi, görünümü, fiziksel ve ruhsal bütünlüğü gibi kendi kimliği ile ilgili unsurları kapsayan geniş bir kavram olduğunu da hatırlatmaktadır (*Von Hannover /Almanya*, No.59320/00, § 50, AİHM 2004-VI). Mahkemenin içtihadında, bir kişinin itibarının korunması hakkının, özel hayata saygı hakkının bir parçası olarak, Sözleşme'nin 8. maddesinin kapsamında olduğu kabul edilmektedir

(yukarıda *Axel Springer AG*, § 83, *Delfi AS/Estonya* [BD], No. 64569/09, § 137, AİHM 2015, yukarıda belirtilen *Bédat*, § 72 ve yukarıda belirtilen *Medžlis Islamske Zajednice Brčko ve diğerleri* § 76). Daha önce Mahkeme, bir kişi kamusal bir tartışma çerçevesindeki eleştirilerin odağı olsa bile; bu kişinin itibarının, özel yaşamına giren şahsi kimliğinin ve ruhsal bütünlüğünün bir parçası olduğuna karar vermiştir. (*Pfeifer /Avusturya*, No. 12556/03, § 35, 15 Kasım 2007, ve *Petrie /İtalya*, No. 25322/12, § 39, 18 Mayıs 2017). Aynı değerlendirmeler, kişinin onuru için de geçerlidir (*Sanchez Cardenas /Norveç*, No. 12148/03, § 38, 4 Ekim 2007, ve *A./Norveç*, No. 28070/06, § 64, 9 Nisan 2009). Bununla birlikte; Sözleşme'nin 8. maddesinin uygulanabilmesi için, itibara yönelik saldırının, belirli bir önem eşiğine ulaşması ve kişinin özel hayata saygı hakkından yararlanmasına engel olacak nitelikte olması gerekmektedir (yukarıda anılan *Axel Springer AG* [BD], § 83, yukarıda anılan *Delfi AS* [BD] kararı, § 137, yukarıda belirtilen *Bédat* [BD] kararı, § 72, yukarıda belirtilen *Medžlis Islamske Zajednice Brčko ve diğerleri* [BD] kararı, § 76).

51. Öte yandan, Mahkeme basın özgürlüğünün özellikle demokratik bir toplumun doğru yönetilmesi çerçevesinde, temel bir rol oynadığını hatırlatmaktadır. Basının, özellikle başkasının itibarının ve haklarının korunması hakkında belirli bir sınırı aşmaması gerekir ise de, görevleri ve sorumlulukları çerçevesinde, adaletin işleyişi de dâhil olmak üzere, bütün bilgiler ve görüşler dâhil olmak üzere, genel menfaat konularında bu bilgi ve görüşleri sunmak görevi de bulunmaktadır. Ulusal makamların takdir yetkisi, basının kaçınılmaz olan “bekçi köpeği” rolünü oynamasına imkân sağlayan demokratik toplumun menfaatiyle sınırlandırılmış bulunmaktadır (bk, diğer birçok karar arasında, *Bladet Tromsø ve Stensaas/Norveç*[BD], No. 21980/93, § 59, AİHM 1999-III, *Thoma/Lüksemburg*, No. 38432/97, § 45, AİHM 2001-III ve *Amorim Giestas ve Jesus Costa Bordalo/Portekiz*, No. 37840/10, § 25, 3 Nisan 2014). Bununla birlikte, gazeteciler doğru olaylara dayanarak iyi niyetli davranmalıdırlar ve gazetecilik etiğine saygı

çerçevesinde, “güvenilir ve doğru” bilgiler sunmalıdırlar (*Fressoz ve Roire/Fransa* [BD], No. 29183/95, § 54, AİHM 1999-I, *Radio France ve diğerleri/Fransa*, No. 53984/00, § 37, AİHM 2004-II ve *July ve Sarl Libération/Fransa*, No. 20893/03, § 69, AİHM 2008). Gazetecilik özgürlüğünün kullanılması çerçevesinde “abartı” veya “provokasyon” yapılmasına belirli bir dozda izin verilmektedir (yukarıda belirtilen *Fressoz ve Roire*, § 45 ve *Mamère/Fransa*, No. 12697/03, § 25, AİHM 2006-XIII).

52. Bununla birlikte, Mahkeme kötü niyetle yapılan bir çarpıtmanın bazen kabul edilebilir eleştirinin sınırlarını aşabileceğini belirtmektedir: gerçeğe uygun bir ifadeye, halkın nazarında hatalı bir imaj yaratabilecek ek açıklamalar, değer yargıları, varsayımlar, dahası imalar eklenebilmektedir (bk, örneğin, *Vides Aizsardzības Klubs/Letonya*, No. 57829/00, § 45, 27 Mayıs 2004). Dolayısıyla, haber verme görevi zorunlu olarak ödev ve sorumluluklar ve basın kuruluşlarının kendiliğinden uymaları gereken sınırlar içermektedir. Bu durum, özellikle basında yer alan söylemlerin isimleri belirtilen kişilerin ciddi şekilde itham edilmeleri hallerinde geçerlidir ki, böylesi ithamlar söz konusu kişileri kamuoyunun cezalandırması için hedef gösterme riski içermektedir (*Falakaoğlu ve Saygılı /Türkiye*, No. 11461/03, § 27, 19 Aralık 2006 ve *Mater/Türkiye*, No. 54997/08, § 55, 16 Temmuz 2013).

53. Ayrıca Mahkeme, *Lingens /Avusturya* (8 Temmuz 1986, § 46, A Serisi, No. 10) ve *Oberschlick/Avusturya* ((No.1), 23 Mayıs 1991, § 63, A Serisi, No. 204) kararlarında olaya ilişkin açıklamalar ile değer yargıları arasında bir ayrım yaptığını hatırlatmaktadır. Olaya ilişkin açıklamaların gerçekliği ispatlanabilmektedir: buna karşın, değer yargıların kesinliklerinin ortaya koyulmasına müsait olmadıkları için ispat yükümlülüğünün yerine getirilmesi mümkün değildir ve böyle bir yükümlülük Sözleşme'nin 10. maddesinde güvence altına alınan hakkın temel bir unsuru olan düşünce özgürlüğünü kendiliğinden ihlal etmektedir (*De Haes ve Gijssels/Belçika*, 24 Şubat 1997, § 42, Hüküm ve Kararlar Derlemesi 1997-I). Bununla birlikte,

değer yargısı durumunda, müdahalenin orantılılığı ihtilaf konusu sözlerin esas aldığı “olgusal dayanağın” varlığına bağlıdır: bir dayanağın olmaması halinde, bu değer yargısı aşırı olarak görülebilmektedir (yukarıda belirtilen *De Haes ve Gijssels*, § 47, *Oberschlick/Auvsturya* (No. 2), 1 Temmuz 1997, § 33, Derleme 1997-IV, *Brasilier /Fransa*, No. 71343/01, § 36, 11 Nisan 2006 ve *Lindon, Otchakovsky-Laurens ve July /Fransa* [BD], No. 21279/02 ve 36448/02, § 55, AİHM 2007-IV). Olay isnadının değer yargısından ayırt edilmesi için, dava koşullarının ve sözlerin genel tonunun dikkate alınması gerekir (yukarıda belirtilen *Brasilier*, § 37), zira kamu menfaati konuları hakkındaki iddialar, bu bağlamda olaya ilişkin açıklamalardan ziyade değer yargılarını oluşturabilmektedir (*Patuel /Fransa*, No. 54968/00, § 37, 22 Aralık 2005).

54. Üstelik, Mahkeme, mevcut davadaki gibi davalarda, Devletin Sözleşme'nin 8. maddesinde öngörülen pozitif yükümlülükleri çerçevesinde, devletin başvuranın özel hayatına saygı hakkı ile Sözleşme'nin 10. maddesinde korunan karşı tarafın ifade özgürlüğü hakkı arasında adil bir denge kurup kurmadığı konusunu belirlemekle yükümlü olduğunu hatırlatmaktadır (yukarıda belirtilen *Petrie*, § 40). Mahkeme, aşağıda yer alan özel hayata saygı hakkı ile ifade özgürlüğü hakkı arasında bir dengenin kurulması için ilgili kriterleri birçok kararda özetlediğini belirtmektedir: genel menfaat tartışmasına yol açma, hedef alınan kişinin tanınırlığı, röportajın konusu, ilgili kişinin daha önceki davranışı, makalenin yayın içeriği, şekli ile etkileri ve gerektiği takdirde davanın koşulları (*Von Hannover* (No. 2) [BD], No. 40660/08 ve 60641/08, §§ 108-113, AİHM 2012 ve yukarıda belirtilen *Axel Springer AG*, §§ 89-95 ; bk. ayrıca yukarıda belirtilen *Couderc ve Hachette Filipacchi Derneği*, § 93). Şayet bu iki hak arasında bir denge Mahkeme İçtihadında düzenlenen kriterlere riayet çerçevesinde kurulmuş ise, Mahkemenin görüşünün yerel mahkemelerin sunduğu görüşün yerini alması için ciddi nedenler gerekmektedir (*Palomo*

Sánchez ve diğerleri/İspanya [BD], No. 28955/06, 28957/06, 28959/06 ve 28964/06, § 57, AİHM 2011).

b) Bu İlkelerin Somut Olaya Uygulanması

55. Mahkeme, mevcut başvurunun, başvurunu K. T. 'nın içeriği nedeniyle itibarının zedelendiğini iddia ettiği basın makalesiyle ilgili olduğunu kaydetmektedir. Bu bağlamda, Mahkeme özel hayatın bir unsuru olan itibarın korunması hakkının, Sözleşme'nin 8. maddesinin kapsamına giren bir hak olduğunu hatırlatmaktadır (yukarıda 50. paragraf). Somut olayda, Mahkeme ihtilaf konusu makalede bulunan başvuran hakkındaki iddiaların önemini dikkate alarak, ilgilinin itibarının zedelenmesinin, Sözleşme'nin 8. maddesinin uygulanması için gereken önem eşiğine ulaştığı kanaatine varmaktadır.

56. Ardından, Mahkeme başvurunu K. T. 'nın devlet eyleminden şikâyet etmediğini ancak söz konusu makale ile yapılan ihlaller hakkında devlet tarafından ilgilinin itibarının korunmadığından şikâyet ettiğini kaydetmektedir. Dolayısıyla, somut olayın koşullarında, ulusal mahkemelerin, iddia edilen ihlaller hakkında başvurunu K. T. 'yı korumayı ihmal edip etmedikleri konusunda araştırmak devletin görevidir. Bu bağlamda, Mahkeme, özellikle başvurunu K. T. 'nın itibarının korunması ile basın özgürlüğü arasında kurulması gereken adil denge ile ilgili olarak, içtihadından doğan ilgili kriterler ışığında, başvurunun ihtilafı koşulları hakkında bir değerlendirmede bulunacaktır. (yukarıda 54. paragraf).

57. Mahkeme, başvurunu K. T. 'nın özel hayatına saygı hakkının ihlal edilip edilmediğini değerlendirmek için ihtilaf konusu makalenin içeriğini ve ayrıca bulunduğu bağlamı incelemesi gerektiği kanaatine varmaktadır. Bu bağlamda, Mahkeme öncelikle başvurunu K. T. 'nın İ.N.Y ile ilişkisi hakkında yayımlanan basın makaleleri ve ilgili hakkında yaptığı cezai şikâyet nedeniyle, kamuoyu tarafından bilinen bir kişi olduğunu gözlemlemektedir. Bu anlamda, Mahkeme itiraz edilen basın makalesinde,

daha önce arka arkaya yayımlanan bilgilerin bir bölümünün yeniden söz konusu edildiğini ve ilişkileri hakkında başvuran K. T. ve İ.N.Y. tarafından sunulan olayların versiyonlarının anlatıldığını kaydetmektedir. Bu bağlamda, Mahkeme, başvuran K. T. 'nın kendi arzusuyla kendisini kamuoyunun dikkatine sunması ve basın açıklamalarıyla kendisini kamuoyunun tartışmasına sokması nedeniyle, kabul edilebilir eleştiri sınırının, sıradan bir kişiye göre daha geniş olduğu kanaatine varmaktadır (*Kuliş/Polonya*, N° 15601/02, § 47, 18 Mart 2008).

58. İhtilaf konusu makalenin içeriğiyle ilgili olarak, Mahkeme söz konusu makalenin öncelikle basın makalelerinde başvuran K. T. 'nın İ.N.Y. ile ilişkisi hakkında daha önce yayımlanan bilgilerin özetini sunulduğunu (yukarıda 17. paragraf) ve ardından başvuran K. T. hakkında H.D.'nin şikâyetinin ve iddialarının yer aldığını kaydetmektedir (yukarıda 17. ve 18. paragraf). Bu son noktada, özellikle makale başvuran K. T. 'nın H.D.'den yasa dışı olarak aldığı çekleri tahsil etmeye çalıştığına dair H.D.'nin açıklamalarıyla ilgilidir ve ayrıca başvuran K. T. 'nın H.D. hakkında şikâyetinde bulunduğu sırada, söz konusu çeklerin yanında ilgili tarafından imzalandığına dair açıklamalarına rağmen, çeklerin üzerindeki imzaların H.D.'ye ait olmadığı bilirkişi raporuyla kesin bir şekilde tespit edildiğini belirtmektedir.. (yukarıda 18. paragraf).

59. Öte yandan Mahkeme, ihtilaf konusu makalenin özellikle olaylara ilişkin beyanları içerdiğini tespit etmektedir. Bu bağlamda, Mahkeme bu makalede bulunan bilgilerin, başvuran K. T. 'nın İ.N.Y. ile ilişkisi ve başvuran K. T. hakkında H.D.'nin iddialarıyla ilgili olmaları nedeniyle, gerçeğe uygun olmadığı şeklinde değerlendirilemeyeceğini ancak bunun başvuran K. T. 'nın "karşı-saldırısı" konusunda makale yazarının iddiaları ve H.D. ile başvuran K. T. arasında ihtilaf konusu olan çeklerin üzerindeki imzalara ilişkin değerlendirmeler için geçerli olmadığını kaydetmektedir.

60. Böylelikle, makalenin başlığıyla ilgili olarak, Mahkeme bu başlığın başvuran K. T. 'nın gerek İ.N.Y. ve ayrıca H.D.'ye zarara uğrattığını ima

ettiğini kaydetmektedir. (yukarıda 17. paragraf). Bu bağlamda, bu iki kişiye ilişkin olarak ihtilaf konusu makalede belirtilen olaylar için başvuran K. T. 'nin sorumluluğunun, en azından makalenin yayın tarihin göz önüne alındığında daha az tartışılabilir olduğunu de dikkate alarak, Mahkeme gazetecilik özgürlüğünün kullanılması çerçevesinde, belirli bir “abartının” veya “provokasyonun” izin verilebilir olduğunu hatırlatmaktadır (*yukarıda belirtilen Fressoz ve Roire*, § 45, ve belirtilen yukarıda *Mamère*, § 25).

61. Makalenin başvuran K. T. ve İ.N.Y arasında meydana gelen olayların anlatıldığı bölümüyle ilgili olarak, Mahkeme bu bölümde bu konuda daha önce yayımlanan içeriklerin yeniden söz konusu edilen ve başvuran K. T. tarafından itiraz edilmeyen içerikler olduğunu kaydetmektedir.

62. H.D.'nin iddialarına ilişkin makalenin bu bölümüyle ilgili olarak, Mahkeme bu şikâyetle bulunan iddialar ve başvuran K. T. hakkında İstanbul Barosu nezdinde ilgili tarafından yapılan şikâyet olgularla teyit edilebilir olsaydı bile, bu durumun H.D. hakkında Cumhuriyet savcısı önünde başvuran K. T. 'nin şikâyeti aracılığıyla yaptığı kendisinin “karşı saldırısı için” ve çeklerin üzerindeki imzaların H.D.'ye ait olmadığının kesin bir şekilde tespit edildiğine dair açıklaması için geçerli olmadığını gözlemlemektedir.

63. Nitekim, makalede kullanılan “karşı saldırısı” ifadesiyle ilgili olarak, Mahkeme 26 Ekim 2005 tarihinde H.D. hakkında cezai bir şikâyetle bulunan başvuran K. T. 'nin - 26 Kasım 2005 tarihinde gerçekleşen H.D.'nin başvuran K. T. hakkında şikâyetinden önce -somut olayda başvuran K. T. 'nin karşı-saldırısından bahsedilmesinin uygun olmadığını kaydetmektedir.

64. Söz konusu çekler üzerindeki imzalar ile ilgili olarak, Mahkeme öncelikle başvuru dosyasındaki belgeler bakımından, başvuran K. T. ve H.D. arasında gerçekte ihtilaf konusu olan çeklerin niteliği ve sayısı hakkında bir spekülasyon yapamayacağını kaydetmektedir. Bununla

birlikte, Mahkeme, makalenin yazarının ihtilaf konusu çeklerin üzerindeki imzaların H.D.'ye ait olmadığını belirtmek için dayandığı 17 Aralık 2005 tarihli bilirkişi raporunun, resmi belgede sahtecilik suçundan H.D. hakkında yürütülen ceza yargılamasına ilişkin diğer çeklerle ilgili olduğunu (yukarıda 26. paragraf) ve H.D. hakkında yürütülen ceza soruşturması çerçevesinde, 31 Ekim 2005 ve 25 Nisan 2006 tarihlerinde - yani ihtilaf konusu makalenin yayımlanmasından önce - elde edilen bilirkişi raporlarında, 17 Aralık 2005 tarihli rapordan farklı bir sonuca ulaşıldığını gözlemlemektedir (yukarıda 14. paragraf). Dolayısıyla, Mahkeme ihtilaf konusu makalenin yayımlanmasından önce, bu olayları ve özellikle ilgililer arasındaki ihtilafa ilişkin sunulan bütün bilirkişi raporlarının sonuçlarını dikkate alarak, bu makale yazarının çeklerin arkasında bulunan imzaların H.D.'ye ait olmadığını "kesin bir şekilde" tespit edildiği şeklindeki değerlendirmesini en azından düzeltmesi gerektiği kanaatine varmaktadır. Bu bağlamda, Mahkeme ayrıca daha sonra yürütülen ihtilaf konusu makaleye ilişkin işlemler sonucunda, kovuşturmayaya yer olmadığına dair bir karar verildiğini (23 ve 24. paragraflar) hâlbuki H.D.'nin resmi evrakta sahtecilik suçundan cezalandırıldığını kaydetmek istemektedir (15 ve 16. paragraflar).

65. Dolayısıyla, Mahkeme bu makalede yayın tarihinde olaylara uygun olmayacak şekilde değerlendirilebilecek iki unsur - H.D. hakkında başvuran tarafından yapılan cezai şikâyetin nitelendirilmesi için kullanılan "karşı-saldırı" ifadesinin ve çeklerin arkasında bulunan imzaların H.D.'ye ait olmadığını "kesin bir şekilde" tespit edildiğine dair açıklama - bulunduğunu tespit etmektedir.

66. Bununla birlikte, Mahkeme söz konusu makalede belirtilen ana iddiaların haricinde sunulan olgusal iki suçlamanın söz konusu olduğunu ve bunun aksini göstermenin göreceli olarak daha basit olduğunu gözlemlemektedir. Bu bağlamda, Mahkeme başvuran K. T. 'nin olayların kendi anlatımını sunma ve Şişli Sulh Ceza Mahkemesi Hâkiminin kararının ardından, aynı gazetede yayımlayabildiği tekzip metni ile bu iki "olgusal

hataları” düzeltme imkânı bulduğunu tespit etmektedir (yukarıda 19-22 paragraflar).

67. İhtilaf konusu makale hakkında başvuran K. T. tarafından açılan tazminat davasını reddeden Asliye Hukuk Mahkemesinin kararını dikkate alarak, Mahkeme söz konusu mahkemenin belgelerin yayımlama tarihinde belirtilen olayların doğruluğunu değerlendirmek için sahip olduğu belgelere dayanarak bir inceleme yaptığını dikkate almakta ve bu makalenin gerçeğe uygun görüldüğü, kamu menfaatinin bulunduğunu, kamuoyunun dikkatini çekecek nitelikte ifadelerin kullanılması halinde bile, bu bağlamda Azerbaycan Konsolosu İ.N.Y. hakkında başvuran K. T. ’nın yaptığı şikâyete ilişkin soruşturma dosyasına, başvuran K. T. hakkında H.D.’nin şikâyetine ilişkin İstanbul Barosunun soruşturma dosyasına ve başvuranın eski eşi E.E. hakkındaki ceza soruşturması dosyasına atıfta bulunarak ve basın özgürlüğünün altını çizerek, başvuran K. T. ’nin kişilik haklarına zarar vermediği sonucuna vardığının dikkate almaktadır.

68. Mahkeme, davalı Devletin benzer koşullarda yararlandığı takdir yetkisini dikkate alarak, ulusal makamların söz konusu makalenin yer aldığı olgusal bağlamı değerlendirmek için en iyi konumda buldukları kanaatindedir. Bu bağlamda, Mahkeme başvuran K. T. ’ya ihtilaf konusu makalede bulunan olgusal hataların düzeltilmesine imkân sağlayan ilgilinin tekzip metninin yayımlanmasına karar veren Sulh Ceza Hâkiminin ve az da olsa kullanılan ölçüsüz ifadelerle rağmen, bu makalenin başvuran K. T. ’nin kişilik haklarına zarar vermediğine karar veren Asliye Hukuk Mahkemesinin basın özgürlüğü ile başvuran K. T. ’nin özel hayatına saygı hakkı arasında kurulması gereken denge için ayrıntılı bir incelemede bulduklarını değerlendirmektedir. Ulusal makamların, bu farklı menfaatlerin değerlendirilmesi çerçevesinde, kendilerine tanınan takdir yetkilerini aştıkları ve Sözleşme’nin 8. maddesi bağlamında başvuran K. T. hakkında pozitif yükümlülüklerini yerine getirmedikleri sonucuna varılmasına imkân sağlayan hiçbir olgu bulunmamaktadır.

69. Yukarıda belirtilenler ışığında, ihtilaf konusu makale hakkında başvuran K. T. 'nin başvuruda bulunduğu iki yargılama sonucunda, ulusal mahkemeler tarafından verilen kararları dikkate alarak, Mahkeme somut olayda ulusal mahkemelerin Sözleşme'nin 8. maddesi bağlamında pozitif yükümlülüklerini yerine getirmelerinde ihmalde bulunmadıkları sonucuna varmıştır. Dolayısıyla, Mahkeme, bu hükmün ihlal edilmediğine karar vermiştir.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME, OY BİRLİĞİYLE,

1. Sözleşme'nin 8. maddesi bağlamında başvuran K. T. tarafından yapılan şikâyetle ilgili olarak başvurunun kabul edilebilir; geri kalan kısmının ise kabul edilemez olduğuna,
2. Sözleşme'nin 8. maddesinin ihlal edilmediğine karar vermiştir.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş; Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca, 22 Ocak 2019 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Robert Spano
Başkan